

За українським сценарієм

Яна СТАДІЛЬНА
Микола БІЛОКОПИТОВ (фото)

1939–1945
ПАМ'ЯТАЄМО
ПЕРЕМАГАЄМО

2

8 травня Україна вперше разом з усією Європою сумувала за всіма загиблими у Другій світовій війні. У День пам'яті та примирення місця депутатів Верховної Ради зайняли ті, хто знає про війну не з чуток та художніх фільмів. Уперше в історії в сесійній залі українського парламенту зібралися ветерани Червоної армії, УПА й учасники АТО. Президент і Прем'єр обійшли з рукостисканнями всіх. Згодом потиснули один одному руки й учасники Другої світової. Основні ж заходи 9 травня, присвячені Дню Перемоги, відбулися в парку Слави та Меморіальному комплексі «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років». Цього дня перші особи держави разом із ветеранами поклали квіти до Вічного вогню, а біля монумента Батьківщини-матері Президент України прийняв присягу новобранців Збройних Сил України.

У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ СИСТЕМІ КООРДИНАТ

Травневі свята українці очікували з тривогою. Ситуація в Донбасі знову загострилася. Лунали погрози про можливі провокації та теракти в містах країни. Проте урочистості загалом пройшли мирно. 8 і 9 травня тисячі українців відвідали кладовища й меморіали, аби вшанувати пам'ять загиблих. Руфер Мустанг прикрасив вінком із маків голову монументу

та Батьківщини-матері в столиці, а ввечері на території Меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років» відбувся концерт «Голос героїв». На нього зібралися кілька тисяч людей, були присутні найвище керівництво країни, а також воїни Червоної армії, Української повстанської армії та учасники антитерористичної операції. Концертна програма в День пам'яті та примирення завершилася о 23:01 виконанням гімну Євросоюзу «Ода до радості» й акцією «Перша хвилинка світу» – саме о цій годині 8 травня 1945 року набув чинності акт про капітуляцію Німеччини. Однак кульмінацією Дня пам'яті та примирення все-таки стало урочисте засідання Верховної Ради.

тичної операції. Концертна програма в День пам'яті та примирення завершилася о 23:01 виконанням гімну Євросоюзу «Ода до радості» й акцією «Перша хвилинка світу» – саме о цій годині 8 травня 1945 року набув чинності акт про капітуляцію Німеччини. Однак кульмінацією Дня пам'яті та примирення все-таки стало урочисте засідання Верховної Ради.

4

У сесійній залі зібралися всі Президенти України, міністри, представники парламентів інших країн та Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун. Проте в центрі уваги були не вони. А ті, хто пройшов крізь горнило війни в роки Другої світової, та ті, хто нині б'ється на Сході країни в підступній нав'язаній нам сусідами «гібридній» війні.

«Я низько вклоняюся вам, молоді люди, які зараз захищають Україну», – сказав ветеран Ігор Юхновський. У відповідь хлопці запевнили дідів, що не підведуть. Що в Україні буде ще один День Перемоги.

Перед виступом Президента України з величезного екрана пролунала сповідь ветерана Другої світової війни Івана Залужного, який втратив свого онука – лейтенанта Національної гвардії Івана Гутника-Залужного. 23-річний Іван загинув, рятуючи своїх товаришів, 10 серпня 2014 року під Амвросіївкою Донецької області. Петро Порошенко з трибуни спустився в

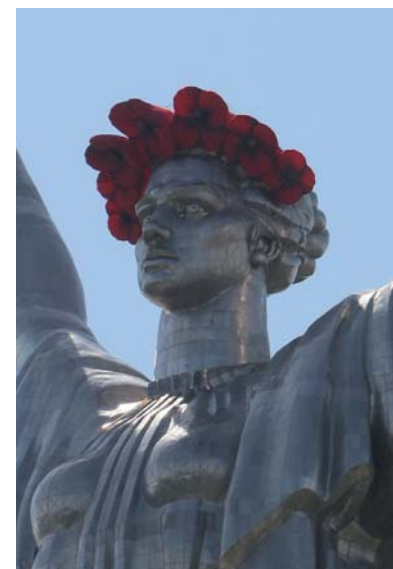
зал, обійняв полковника Залужного та подякував йому за онука-патріота.

На думку глави держави, такі величні подвиги не забуваються і в історію карбуються золотими літерами, «тому що наша країна, проти якої здійснюється військова агресія, більше, ніж будь-яка інша, цінує мир, що тривав майже 70 років». Бо знову «Україна в огні». Бо надто очевидні паралелі між подіями в Європі наприкінці 30-х років минулого століття й нинішніми. Тому що Україна, яка не була в ті роки незалежною державою, де-факто стала членом антигітлерівської коаліції, а ми, український народ, – народом-переможцем. Хоча й перемога у Другій світовій війні так і не зробила Україну вільною.

Петро Порошенко також зазначив, що наше остаточне звільнення від дурману радянсько-російської імперської пропаганди значно розширює горизонти історичного пізнання. Й урочистості цих днів дають змогу глибоко осягнути минуле,

оцінити його вплив на сьогоднішнє, зробити правильні висновки на майбутнє. І проаналізувати ті події виключно в українській системі координат!

Президент нагадав, що кілька років тому шоком для більшості українців стала образлива заява про те, що Росія виграла б війну і без України. Такі слова в Києві вважають наругою над пам'яттю загиблих воїнів і знуцанням над почуттями живих ветеранів. Глава держави навів дані, які свідчать про вагомий внесок українців у перемогу над нацизмом, і заявив: «Ніхто не має права монополізувати перемогу над нацизмом, а тим більше використовувати її для апології своєї імперської політики! Ця перемога – спільне досягнення всього прогресивного людства, антигітлерівської коаліції і народів колишнього Радянського Союзу. І я зараз від імені українського народу вітаю всі нації світу з 70-річчям перемоги над нацизмом».

Утім, планетарної катастрофи, якою стала Друга світова, можна було запобігти, якби Сталін не підписав із Гітлером пакт Молотова-Ріббентропа. Саме цей крок і цей документ, як вважають історики, відкрив останні шлюзи, що стримували війну...

Звертаючись до ветеранів Другої світової, Президент України зазначив, що вони відбили агресію проти України із заходу, й низький їм за це уклін. «Але хіба не правда, що навіть у страшних снах ви не могли уявити, що після сімдесяти років миру в життя ваших онуків і правнуків війна увірветься до нас зі сходу?!» – запитав він. Масштаби її не ті, але мотиви такі самі: «Кордони комусь тиснуть, як замалі чоботи. Імперські амбіції, марення повернення «исконних земель», грубе нехтування міжнародним правом».

Агресивна політика Росії вже коштувала життя більш як 6000 мирним громадянам України. Понад 1000 зникли безвісти. Сотні тисяч унаслідок так званої «Русской весны» стали біженцями. Президент України на-

звав поіменно всіх героїв цієї війни – живих і загиблих. Учасники урочистого засідання хвилиною мовчання вшанували пам'ять тих, хто поклав своє життя і в часи Другої світової, і в нашій Вітчизняній війні за незалежність 2014–2015 років.

«І скільки б мене не критикували за мій мирний план, я зі свого курсу не зверну, бо відчуваю колосальну відповідальність за країну і за народ, який довірив мені владу. Тому курс цей єдино можливий і правильний. Словом, безальтернативний. Тому що він дає можливість зберігати і примножувати наші сили, нарощувати нашу обороноздатність», – підкреслив Петро Порошенко, зазначивши, що Україна неухильно виконує домовленості, досягнуті в Мінську під час саміту в нормандському форматі.

У своєму виступі глава держави також відзначив неабиякий внесок масового волонтерського руху, який повністю знищив хуторянський міф про українську хату скраю. Він на-

голосив, що країні вдалося створити нові Збройні Сили, Нацгвардію та інші силові структури.

Напередодні Дня Перемоги на засіданні Ради нацбезпеки та оборони України було ухвалено проект Стратегії національної безпеки. Виходячи з того, що російська загроза має довгостроковий характер, і розглядаючи агресивну політику Російської Федерації як головну загрозу нацбезпеці, цей документ ставить за мету досягнення повної сумісності нашого сектору безпеки та оборони з відповідними структурами країн – членів НАТО. На думку Президента, це має забезпечити можливість набуття в майбутньому членства України в альянсі з метою отримання дієвих гарантій суверенітету та територіальної цілісності.

Завершуючи виступ, глава держави зазначив: «Не сумніваюся, що ми переможемо, адже захищаємо свою рідну землю. Переможемо, як перемогли 70 років тому наші діди і прадіди!».

Пам'ять. Перемога

На урочистому засіданні у Верховній Раді також виступив Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун. Він укотре заявив, що Організація Об'єднаних Націй солідарна з українським народом у боротьбі за територіальну цілісність і незалежність. І підкреслив, що Україну підтримує вся світова спільнота.

9 травня в Києві розпочалося з покладання керівництвом країни разом із ветеранами квітів до пам'ятника Невідомому солдату та Вічного вогню. Тим часом в окупованому Донецьку відбувся організований російськими диригентами бойовиків військовий парад. Центром міста проїхали сучасні танки, ракетні системи залпового вогню та артилерія. У Луганську парад пройшов із меншим розма-

хом. Однак, окрім «гуманітарної» російської військової техніки, кількість котрої вражала, у ньому брали участь ряджені «казаци» з буффорськими орденами й медалями та «Беркут».

А поки бандити крокували окупованими містами, у столиці України на її центральній вулиці Хрещатику, від ЦУМу до майдану Незалежності, волонтери старанно виклали гігантський напис «Пам'ятаємо. 1939–1945. Перемагаємо». Двадцять тисяч величезних порожніх білих коробок, з котрих було викладено букви, призначалися для збирання гуманітарної допомоги, яку після закінчення заходу доправили в Донбас...

Україна ніколи більше не святкуватиме цей день за російським сценарієм, заявив Петро Порошенко

у своєму виступі 9 травня з нагоди 70-річчя Перемоги. При цьому він підкреслив, що це свято ніколи не буде викреслено з українського календаря.

Так, цього разу в Києві не було традиційних ані військового параду, ані салюту. Зрозуміти, чому, можуть лише ті люди, над чіми головами бодай раз у житті рвалися бомби і снаряди... У кого танки і «Гради» на вулицях мирних міст викликають не приплив псевдопатріотичного психозу, а страх і люту ненависть до війни й будь-якого насильства. Тому, замість брязкання зброєю та вибухів феєрверків, у День Перемоги біля монумента Батьківщини-матері в тривожне українське зоряне небо піднялися ліхтарики. У вигляді «маків пам'яті».

